

[Forsvarsministeren.]

maa man være saa meget mere betænkelig ved at gennemføre en Beskatning som den, der her er Tale om. Det var kun det, jeg har villet sige.

Det ærede Medlem Hr. P. Munch kom først med en Udtalelse om, at han nærrede stort Haab om, at inden ret længe vilde den almindelige Værnepligt være afskaffet. Det er ikke første Gang, det ærede Medlem taler om dette Emne; men hvem kan granske Fremtiden, udtale noget om, hvad der sker om en Del Aar? Jeg skal i alt Fald ikke udtale mig derom; men man kunde paa den anden Side jo ogsaa tænke sig, at Værnepligten bestaar, efter at det radikale Parti efterhaanden er smuldret hen — man kan tænke sig saa meget, og derfor synes jeg, at vi i Øjeblikket kan lade ligge, hvad der muligvis kan ske en Gang i Fremtiden.

Det ærede Medlem talte om den store Ulighed med Hensyn til Aftjeningen af Værnepligten efter den nuværende Hærløvslov, men jeg gør opmærksom paa, at i det Lovforslag, som i dette Øjeblik behandles i Udvalg, Forslag til Lov om Rigets Forsvar, foreslaar jeg netop en Nedsættelse af Værnepligtstiden, en Regulering nedad, saaledes at den første Uddannelsesetid for næsten alle bliver fra 4 til 6—7 Maaneder, og det kan man vel ikke kalde for noget stort Offer for de danske unge Mænd.

I Anledning af en Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Nørskov om, at man ogsaa kan lære noget, som man kan have Gavn af for hele Livet, i den Tid, man aftjener sin Værnepligt — en Betragtning, som jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem Hr. Nørskov i —, gav det ærede Medlem Hr. P. Munch som sædvanlig, naar saadanne Vidnesbyrd fremkommer, Udtryk for en dyb Forargelse. Baade det ærede Medlem Hr. Nørskov og jeg har i sin Tid ligget inde i ret lang Tid for at aftjene vor Værnepligt, og vi fører altsaa begge det Vidnesbyrd, at vi i den Tid ikke har taget Skade, men tværtimod lært en hel Del Discipliner, som vi efter vor Mening har Gavn af for Livstid. Men de, der hyler højest, har ofte overhovedet ikke aftjent deres Værnepligt.

Forslagsstilleren (Holstein): Det synes mig, at der er en Modsigelse mellem den ærede Ordfører for Venstres Opfattelse af Værnepligtens Byrde og den højtærede Forsvarsministers. Det ærede Medlem Hr.

Nørskov vil nærmest hævde, at det er en Behagelighed og en Fornøjelse at være Soldat og at komme paa Manøvrer og maaske ogsaa blive mobiliseret i Krigstilfælde. Jeg tror, der i sin Tid var en bekendt Vise om Soldaterlivet, der havde Omkvædet: Soldatens glade Liv, Liv, Liv; det er maaske den Betragtning, det ærede Medlem vil gøre gældende som Argument mod en Skat som denne. Men i Modsætning til det ærede Medlem hævder den højtærede Forsvarsminister, at de Pengelapper, de 10-Kronesedler, der her er Tale om at betale som Skat, aldeles ikke er nogen Kompensation for den uhyre Byrde, som det er at være tjenstpligtig og eventuelt at skulle gøre Tjeneste under en Krig. Der er utvivlsomt en Modsigelse i det ærede Medlem Hr. Nørskovs og den højtærede Forsvarsministers Argumentation mod denne Beskatning.

Men jeg er enig med den højtærede Forsvarsminister i, at en Skat som denne ingen Kompensation er i det Øjeblik, der virkelig er Tale om Krig, saaledes at det tjenstdygtige Mandskab skal sætte Livet ind og maaske bliver Invalid. Jeg tror, at den Dag, det kommer — ingen haaber, at det maa ske —, men hvis den Dag indtræffer, da vil det vise sig, stik imod hvad de ærede Medlemmer hævder nu, at den offentlige Mening vil kræve, at alt det tjenstdygtige Mandskab, som ikke mobiliseres, ikke sendes ud for at blive slaaet ihjel eller slaaet til Invalid, kommer til at svare Skat til Statens Formaal under Krigsforhold. Forskellen er blot den, at jeg mener, at dette Synspunkt allerede skulde tages op nu, medens de ærede Medlemmer af Venstre — det er jo Venstres sædvanlige Politik — skyder alle principielle Afgørelser ud, indtil der foreligger saadanne politiske Situationer, at vi har Kniven paa Halsen, indtil det i Virkeligheden er bagefter: medens Tid er, foretager Partiet Venstre sig intet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Viggo Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Viggo Hansen: Skønt jeg ikke er nogen Tilhænger af nye Skatter — Guderne skal vide, at Skatter har vi nok af i Forvejen —, vil jeg dog mene, at man ved en Værneskat i nogen Maade kan afhjælpe den Uret, der udøves mod den Del af Ungdommen, der udskrives til Militærtjeneste. Desværre er det jo nu saadan, at alting skal gøres saa kunstigt herinde. Jeg synes, det vilde være meget let at enes om dette Spørgsmaal paa